

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

DRUGI ODJEL

PREDMET ARPS protiv REPUBLIKE HRVATSKE

(Zahtjev br. 23444/12)

PRESUDA

STRASBOURG

25. listopada 2016. godine

Ova će presuda postati konačna pod okolnostima utvrđenima u članku 44. stavku 2. Konvencije. Može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Arps protiv Republike Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući u Vijeću u sastavu:

Julia Laffranque,
Nebojša Vučinić,
Paul Lemmens,
Valeriu Grițco,
Ksenija Turković,
Stéphanie Mourou-Vikström,
Georges Ravarani, *suci*,

i Stanley Naismith, *Tajnik odjela*,

nakon vijećanja zatvorenog za javnost 4. listopada 2016. godine donosi sljedeću presudu koja je usvojena navedenog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva (br. 23444/12) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatska državljanka, Adriana Arps („podnositeljica zahtjeva”) podnijela Sudu 28. ožujka 2012. godine, na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”).

2. Podnositeljicu zahtjeva zastupao je g. S. Babić, odvjetnik iz Zagreba. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa. Š. Stažnik.

3. Podnositeljica zahtjeva tvrdila je kako joj nije osigurano pošteno suđenje jer se sjednica žalbenog vijeća u kaznenom postupku koji se vodio protiv nje za kazneno djelo prijevare održala u njezinoj odsutnosti, protivno članku 6. stavku 1. i stavku 3. točke c. Konvencije.

4. Vlada je 26. svibnja 2014. godine obaviještena o prigovoru koji tiče odsutnosti podnositeljice zahtjeva sa sjednice žalbenog vijeća, a ostatak zahtjeva odbačen je kao nedopušten na temelju pravila 54. stavka 3. Poslovnika Suda.

ČINJENICE**I. OKOLNOSTI PREDMETA**

5. Podnositeljica zahtjeva rođena je 1958. godine i živi u Hamburgu.

6. Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu (dalje u tekstu: „Državno odvjetništvo”) je 26. kolovoza 2004. godine podnijelo optužni prijedlog protiv podnositeljice zahtjeva i još jedne osobe pred Općinskim kaznenim

sudom u Zagrebu zbog kaznenog djela prijevare iz članka 224. stavku 1. i stavku 4. Kaznenog zakona (vidi odlomak 14. u nastavku).

7. Podnositeljici zahtjeva sudilo se u skraćenom postupku. Općinski kazneni sud u Zagrebu je 11. veljače 2009. godine podnositeljicu zahtjeva i drugog okrivljenika proglasio krivima za kazneno djelo koje im je bilo stavljeno na teret i osudio podnositeljicu zahtjeva na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine uz rok kušnje od četiri godine. Njoj i drugom okrivljeniku naloženo je da oštećenicima naknade štetu u ukupnom iznosu od 230.335,22 hrvatskih kuna (HRK; otprilike 31.100 eura (EUR)).

8. Podnositeljica zahtjeva podnijela je žalbu protiv osuđujuće presude i sankcije, osporavajući sve pravne i činjenične aspekte predmeta te tražeći da se presuda ukine i da se odredi ponovno suđenje. Posebno je navela kako njezine namjere nisu bile nepoštene, već je samo djelovala kao posrednik između zajmodavca i zajmoprinca kako bi zaradila proviziju za sebe. Štoviše, naglasila je da je kazneni sudac pogriješio pri utvrđivanju činjenica i da nije dopustio provođenje dokaza koje je zahtijevala, što je značilo da određene ključne činjenice nisu bile utvrđene. Također je tražila da njoj i njezinom branitelju bude dopušteno prisustvovati sjednici žalbenog vijeća.

9. Županijski sud u Bjelovaru je 20. siječnja 2011. godine, bez da je obavijestio podnositeljicu zahtjeva ili njezinog odvjetnika, ispitaio predmet bez održavanja rasprave. Nakon ispitivanja svih činjeničnih i pravnih pitanja predmeta odbio je žalbu te potvrdio osuđujuću presudu i sankciju izrečenu podnositeljici zahtjeva.

10. Podnositeljica zahtjeva podnijela je 5. travnja 2011. godine ustavnu tužbu Ustavnom sudu Republike Hrvatske i prigovorila da kazneni postupak koji se vodio protiv nje nije bio pošten. Posebice je istaknula kako njoj i njezinom branitelju nije bilo dopušteno prisustvovati sjednici žalbenog vijeća.

11. Ustavni sud Republike Hrvatske je 29. prosinca 2011. godine odbacio ustavnu tužbu podnositeljice zahtjeva kao nedopuštenu.

II. MJERODAVNO DOMAĆE PRAVO

1. Ustav Republike Hrvatske

12. Mjerodavne odredbe Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine” br. 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014) glase kako slijedi:

Članak 29.

„Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela.

U slučaju sumnje ili optužbe zbog kažnjivog djela osumnjičenik, okrivljenik ili optuženik ima pravo:

...

– da se brani sam ili uz branitelja po vlastitom izboru, a ako nema dovoljno sredstava da plati branitelja, ima pravo na besplatnog branitelja pod uvjetima propisanim zakonom,

– da mu se sudi u njegovoj nazočnosti, ukoliko je dostupan sudu,

...”

13. Mjerodavni dio članka 62. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske („Narodne novine” br. 99/1999, 29/2002, 49/2002) glasi kako slijedi:

„1. Svatko može podnijeti Ustavnom sudu ustavnu tužbu ako smatra da mu je pojedinačnim aktom tijela državne vlasti, tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ili pravne osobe s javnim ovlastima, kojim je odlučeno o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela, povrijeđeno ljudsko pravo ili temeljna sloboda zajamčena Ustavom, odnosno Ustavom zajamčeno pravo na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu (u daljnjem tekstu: ustavno pravo).”

2. Kazneni zakon

14. Mjerodavni dio Kaznenog zakona („Narodne novine”, br.110/1997, 27/1998, 50/2000, 129/2000, 51/2001, 190/2003, 105/2004, 84/2005 i 71/2006) propisuje:

Prijevара

Članak 224.

„(1) Tko s ciljem da sebi ili drugome pribavi protupravnu imovinsku korist dovede nekoga lažnim prikazivanjem ili prikrivanjem činjenica u zabludu ili ga održava u zabludi i time ga navede da na štetu svoje ili tuđe imovine nešto učini ili ne učini, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.

...

(4) Ako je počinjenjem kaznenog djela iz stavka 1. ovoga članka pribavljena znatna imovinska korist ili je prouzročena znatna šteta, a počinitelj je postupao s ciljem pribavljanja takve imovinske koristi ili prouzročenja takve štete, počinitelj će se kazniti kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.

3. Zakon o kaznenom postupku

15. U mjerodavnom razdoblju mjerodavne odredbe Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine” br. 110/1997, 27/1998, 58/1999, 112/1999, 58/2002 i 62/2003) propisuju:

GLAVA II – NADLEŽNOST SUDOVA**1. Nadležnost i sastav suda****Članak 16.**

„1. U kaznenim predmetima sude općinski sudovi, županijski sudovi i Vrhovni sud Republike Hrvatske.

...”

Članak 19.

„Županijski sudovi su nadležni:

...

2) odlučivati o žalbama protiv odluka općinskih sudova donesenih u prvom stupnju,

...”

Glava XXIII. – REDOVITI PRAVNI LIJEKOVI**1. Žalba protiv presude prvostupanjskog suda****c) Osnove zbog kojih se presuda može pobijati****Članak 366.**

„Presuda se može pobijati:

1) zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka,

2) zbog povrede kaznenog zakona,

3) zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,

4) zbog odluke o kaznenim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima kaznenog postupka, imovinskopравnim zahtjevima te zbog odluke o objavi presude u sredstvima javnog priopćavanja.

d) Postupak po žalbi**Članak 371.**

„1. Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu u dovoljnom broju primjeraka za sud te za protivnu stranku i branitelja radi davanja odgovora.

...”

Članak 372.

„Primjerak žalbe dostavit će prvostupanjski sud protivnoj stranci, koja može u roku od osam dana od dana primitka podnijeti sudu odgovor na žalbu. Žalbu i odgovor na žalbu, sa svim spisima, prvostupanjski sud dostavit će drugostupanjskom sudu.”

Članak 373.

„1. Kad spisi povodom žalbe stignu drugostupanjskom sudu, predsjednik žalbenog vijeća određuje suca izvjestitelja. Ako je riječ o kaznenom djelu za koje se progoni na zahtjev državnog odvjetnika, sudac izvjestitelj dostavit će spise nadležnom državnom odvjetniku, koji ih je dužan razgledati i bez odgode vratiti sudu.

2. Kad državni odvjetnik vrati spise, predsjednik će vijeća zakazati sjednicu vijeća. O sjednici vijeća obavijestit će se državni odvjetnik.

...”

e) Granice ispitivanja prvostupanjske presude

Članak 379.

„1. Drugostupanjski sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i iz osnova iz kojih se pobija (članak 366.).

...”

Članak 381.

„Ako je izjavljena samo žalba u korist optuženika, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu.”

f) Odluke drugostupanjskog suda o žalbi

Članak 384.

„1. Drugostupanjski sud može u sjednici vijeća ili na temelju održane rasprave odbaciti žalbu kao nepravodobnu ili nedopuštenu, ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, ili ukinuti tu presudu i uputiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, ili preinačiti prvostupanjsku presudu.

...”

D. Posebne odredbe za postupak pred općinskim sudom

Glava XXV. – SKRAĆENI POSTUPAK

Članak 430.

„U postupku pred općinskim sudom za kaznena djela za koja je kao glavna kazna propisana novčana kazna ili zatvor do tri godine primjenjivat će se odredbe članka 431. do 445. ovoga Zakona, a ako u tim odredbama nije što posebno propisano, primjenjivat će se ostale odredbe ovoga Zakona.”

Članak 445.

„Kad drugostupanjski sud rješava o žalbi protiv presude prvostupanjskog suda donesene po skraćenom postupku, obje stranke obavijestit će se o sjednici vijeća drugostupanjskog suda ako je u prvostupanjskoj presudi izrečena kazna zatvora i ako su stranke zahtijevale da budu obaviještene o sjednici ili ako predsjednik vijeća ili vijeće drugostupanjskog suda misle da bi nazočnost stranaka ili jedne od njih bilo korisno za razjašnjenje stvari.”

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVAKA 1. i 3. TOČKE c. KONVENCIJE

16. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je kako joj nije osigurano pošteno suđenje zbog toga što joj nije bilo dopušteno prisustvovati sjednici žalbenog vijeća pred Županijskom sudom u Bjelovaru. Pozvala se na članak 6. stavak 1. i stavak 3. točku c. Konvencije koji u mjerodavnom dijelu glasi:

„1. „Pri utvrđivanju ... bilo kojeg kaznenog djela protiv njega svatko ima pravo na pravedno ... suđenje ... pred zakonom ... nepristranim sudom. ...

3. Svatko optužen za kazneno djelo ima najmanje sljedeća prava:

...

c) da se brani sam ili uz branitelja po vlastitom izboru, a ako nema dovoljno sredstava platiti branitelja, ima pravo na besplatnog branitelja, kad to nalažu interesi pravde;

...”

A. Dopuštenost

1. *Tvrđnje stranaka*

17. Vlada je tvrdila da se podnositeljica zahtjeva u svojoj ustavnoj tužbi pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske nije izričito pozvala na članak 29. stavak 2. točku 4. Ustava Republike Hrvatske, koji odgovara članku 6. stavku 3. točki c. Konvencije. Nadalje, Vlada je naglasila da je podnositeljica zahtjeva u svojoj ustavnoj tužbi samo ustvrdila da je Županijski sud u Bjelovaru prekršio njezino ustavno pravo time što njoj i njezinom branitelju nije dopustio da prisustvuju sjednici žalbenog vijeća, a da nije dalje potkrijepila taj prigovor. Stoga je Vlada smatrala da nije ispravno argumentirala svoj predmet pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske.

18. Podnositeljica zahtjeva tvrdila je da je ispravno iscrpila domaća pravna sredstva.

2. *Ocjena Suda*

19. U skladu s člankom 35. stavkom 1. Konvencije Sud može rješavati predmet samo nakon što su iscrpljena sva domaća pravna sredstva. Svrha članka 35. je da omogući svim državama ugovornicama da spriječe ili isprave povrede koje im se stavljaju na teret prije nego što ti navodi o povredama budu izneseni Sudu (vidi, na primjer, predmete *Gherghina protiv Rumunjske* [VV] (odl.), br. 42219/07, odlomak 84., 9. srpnja 2015.; *Hentrich protiv Francuske*, 22. rujna 1994., odlomak 33., Serija A, br. 296-

A i *Remli protiv Francuske*, 23. travnja 1996., odlomak 33., *Izješća o presudama i odlukama 1996-II*). Stoga prigovor podnesen Sudu prvo treba biti podnesen, barem u biti, odgovarajućim nacionalnim sudovima, u skladu s formalnim zahtjevima domaćeg prava i u propisanim rokovima (vidi predmet *Vučković i drugi protiv Srbije* (prethodni prigovor) [VV], br. 17153/11 i 29 drugih, odlomak 72., 25. ožujka 2014.).

20. Sud primjećuje da je u svojoj ustavnoj tužbi pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske podnositeljica zahtjeva tvrdila, između ostalog, da je došlo do povrede njezinog prava na pošteno suđenje. Posebice je istaknula kako njoj i njezinom branitelju nije bilo dopušteno prisustvovati sjednici žalbenog vijeća. Sud smatra da je podnositeljica zahtjeva, postavljenjem ovog pitanja u ustavnoj tužbi u biti, pred domaćim sudovima iznijela isti prigovor koji je podnijela Sudu (vidi, s druge strane, *Mader protiv Hrvatske*, br. 56185/07, odlomci 137. – 139., 21. lipnja 2011. i *Merot d.o.o. i Storitve Tir d.o.o. protiv Hrvatske* (odl.), br. 29426/08 i 29737/08, odlomci 35. – 36., 10. prosinca 2013.). Stoga je podnositeljica zahtjeva nacionalnim tijelima dala priliku koja u načelu treba biti dana državama ugovornicama u skladu s člankom 35. stavkom 1. Konvencije, točnije priliku da isprave povrede koje se protiv njih iznose (vidi, na primjer, predmet *Jaćimović protiv Hrvatske*, br. 22688/09, odlomak 41., 31. listopada 2013.). Stoga slijedi da se Vladin prigovor o neiscrpljivanju domaćih pravnih sredstava treba odbaciti.

21. Sud primjećuje kako prigovor podnositeljice zahtjeva nije očito nedopušten u smislu članka 35. stavka 3. točke a. Konvencije. Primjećuje i da nije nedopušten ni po kojoj drugoj osnovi. Stoga se mora proglasiti dopuštenim.

B. Osnovanost

(a) Tvrdnje stranaka

22. Podnositeljica zahtjeva navela je da je njezina prisutnost na sjednici žalbenog vijeća bila potrebna jer je Županijski sud u Bjelovaru bio pozvan da ispita sve činjenične i pravne okolnosti predmeta. Da je imala dopuštenje prisustvovati sjednici, bila bi osobno predstavila svoj predmet i detaljno izložila propuste Općinskog kaznenog suda u Zagrebu u pogledu činjenica i prava koje je iznijela u svojoj žalbi. Podnositeljica zahtjeva je smatrala kako je nevažno što tužiteljstvo nije podnijelo žalbu protiv prvostupanjske presude, nego da je od ključne važnosti bilo da je Županijski sud u Bjelovaru osobno saslušao kako bi ispravno procijenio okolnosti njezinog predmeta i izmijenio prvostupanjsku presudu u njezinu korist.

23. Vlada je tvrdila da je prema mjerodavnom domaćem pravu i praksi u situacijama kao u ovom predmetu, u kojem je okrivljenoj suđeno u skraćenom postupku i izrečena uvjetna kazna, žalbeni sud imao diskrecijsko pravo odlučiti bili bilo svrhovito dopustiti okrivljenoj da prisustvuje sjednici žalbenog vijeća. Vlada je tvrdila da je Županijski sud u Bjelovaru ispravno

odlučio da nije bilo razloga da podnositeljica zahtjeva prisustvuje sjednici žalbenog vijeća. Ovo zato jer je podnositeljica zahtjeva bila ispitana tijekom suđenja i imala je priliku učinkovito sudjelovati u prvostupanjskom postupku. Vlada je također tvrdila da podnositeljica zahtjeva nije bila u stavljena u neravnopravan položaj u odnosu na državno odvjetništvo s obzirom na da se državno odvjetništvo nije žalilo na prvostupanjsku presudu i nije bilo pozvano na sjednicu žalbenog vijeća. Štoviše, istaknuli su da Županijski sud u Bjelovaru nije imao mogućnost određivanja strože kazne podnositeljici zahtjeva, niti je imao razloga saslušati je osobno s obzirom na tvrdnje podnositeljice zahtjeva iz žalbe.

(b) Ocjena Suda

24. U predmetima *Zahirović protiv Hrvatske* (br. 58590/11, odlomci 58. – 64., 25. travnja 2013.) i *Lonić protiv Hrvatske* (br. 8067/12, odlomci 94. – 102., 4. prosinca 2014.), Sud je, nakon detaljnog ispitivanja žalbenog postupka u hrvatskom pravnom sustavu, presudio da se - kad je žalbeni sud pozvan da donese odluku o krivnji odnosno nevinosti podnositelja zahtjeva u odnosu na optužbe koje mu se stavljaju na teret, u pogledu ne samo argumenata koje je on iznio pred prvostupanjskim sudom, već i argumenata u vezi s navodnim propustom tog suda da ustanovi sve relevantne činjenice i da ispravno primijeni važeća materijalna i postupovna pravila - prisutnost podnositelja zahtjeva na sjednici žalbenog vijeća zahtijeva zbog poštenosti. Štoviše, u predmetu *Lonić* (prethodno citirano, odlomak 100.) Sud je smatrao nevažnim što je žalba protiv prvostupanjske presude bila podnesena samo od strane podnositelja zahtjeva jer to nije utjecalo na glavno pitanje postavljeno drugostupanjskom sudu, tj. je li podnositelj zahtjeva kriv ili nevin, zbog čega je bila potrebna njegova prisutnost na sjednici žalbenog vijeća kako bi suđenje bilo pošteno.

25. Sud ne vidi nikakav razlog da presudi drukčije u ovom predmetu. Primjećuje da je u svojoj žalbi podnositeljica zahtjeva zbog činjeničnih i pravnih razloga osporila optužbu, presudu i izrečenu sankciju. Posebno je navela kako njezine namjere nisu bile nepoštene, već je samo djelovala kao posrednik između zajmodavca i zajmoprimca kako bi za sebe zaradila proviziju. Štoviše, tvrdila je da je kazneni sudac pogriješio prilikom utvrđivanja činjenica i da nije proveo određene dokaze koje je ona zahtijevala, zbog čega neke ključne činjenice nisu utvrđene (vidi odlomak 8. ove presude).

26. Županijski sud u Bjelovaru stoga je bio pozvan da donese odluku o krivnji odnosno nevinosti podnositeljice zahtjeva u vezi s optužbama koje joj se stavljaju na teret u odnosu ne samo na tvrdnje koje je iznijela pred prvostupanjskim sudom već i one u vezi s navodnim propustima tog suda da ustanovi sve relevantne činjenice i da ispravno primijeni važeća materijalna i postupovna pravila (vidi *Lonić*, prethodno citirano, odlomak 99., s daljnjim upućivanjima).

27. Međutim, suprotno zahtjevima gore navedene sudske prakse, Županijski sud u Bjelovaru na kraju je odlučio da stranke ne trebaju biti prisutne na sjednici žalbenog vijeća (vidi odlomak 9. ove presude). Sud je ispitao sve činjenice i pravna pitanja koje je podnositeljica zahtjeva iznijela te je odbio njezinu žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu kojom je podnositeljica zahtjeva proglašena krivom za kazneno djelo prijevare.

28. U odnosu na tvrdnje Vlade da je na žalbenim sudovima bilo da odluče bi li prisutnost podnositeljice zahtjeva na sjednici žalbenog vijeća bila svrhovita, kako je propisano mjerodavnim domaćim pravom, Sud je već objasnio u predmetu *Zahirović* (prethodno citirano, odlomak 62.) da neovisno o diskreciji žalbenog suda da odluči hoće li ili neće podnositeljici zahtjeva omogućiti da prisustvuje sjednici žalbenog vijeća, pitanje o kojem je žalbeni sud trebao odlučiti, zahtijevalo da se, radi poštenosti, podnositeljicu zahtjeva sasluša i da joj se omogući da se sama brani. S tim u vezi, Sud ponavlja da iako to nije izričito navedeno u članku 6. stavku 1., cilj i svrha članka uzetog u cjelini jest da osoba „optužena za kazneno djelo” ima pravo sudjelovanja u postupku. Štoviše točka c. stavka 3. jamči da „svatko optužen za kazneno djelo” ima pravo „da se brani sam” te je teško zamisliti kako bi podnositeljica zahtjeva mogla ostvariti ta prava ako nije prisutna (vidi *Sejdovic protiv Italije* [VV], br. 56581/00, odlomak 81., ECHR 2006 II).

29. Prema tome, s obzirom na ove zaključke i imajući u vidu svoju sudsku praksu navedenu u predmetima *Zahirović* i *Lonić* (prethodno citirano), Sud presuđuje da je došlo do povrede članka 6. stavaka 1. i 3. točke c. Konvencije.

II. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

30. Člankom 41. Konvencije propisano je:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravičnu naknadu povrijeđenoj stranci.”

A. Šteta

31. Podnositeljica zahtjeva potražuje iznos od 100.000 eura (EUR) na ime nematerijalne štete.

32. Vlada je smatrala da je ovaj tužbeni zahtjev pretjeran, neosnovan i nepotkrijepljen.

33. Uzimajući u obzir sve okolnosti ovoga predmeta, Sud prihvaća da je podnositeljica zahtjeva pretrpjela nematerijalnu štetu koja se ne može nadoknaditi samo utvrđivanjem povrede. Odlučujući na pravičnoj osnovi,

Sud podnositeljici zahtjeva dosuđuje iznos od 1.500 EUR na ime nematerijalne štete, uz sav porez koji bi joj mogao biti zaračunat.

B. Troškovi i izdaci

34. Podnositeljica zahtjeva nije podnijela nikakav zahtjev na ime troškova i izdataka nastalih pred domaćim sudovima ili za one nastale pred ovim Sudom.

35. Prema tome, Sud ne dodjeljuje iznos s toga naslova.

C. Zatezne kamate

36. Sud smatra primjerenim da se stopa zatezne kamate temelji na najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za tri postotna poena.

ZBOG TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *Utvrđuje* da je zahtjev dopušten;
2. *Presuđuje* da je došlo do povrede članka 6. stavaka 1. i 3. točke c. Konvencije;
3. *Presuđuje*
  - (a) da tužena država treba isplatiti podnositeljici zahtjeva, u roku od tri mjeseca od dana konačnosti presude, na temelju članka 44. stavka 2. Konvencije, sljedeći iznos koji je potrebno preračunati u hrvatske kune prema tečaju važećem na dan isplate:
1.500 EUR (tisuću i petsto eura), na ime nematerijalne štete, uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati;
  - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja na prethodno spomenute iznose plaća obična kamata prema stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna poena;
4. *Odbija* preostali dio zahtjeva podnositeljice za pravičnom naknadom.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 25. listopada 2016. godine u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Stanley Naismith
Tajnik

Julia Laffranque
Predsjednica

© Ured zastupnika RH pred Europskim sudom za ljudska prava, sva prava pridržana